

spektiv på rehabiliteringen – men de vil lære lite av kapitlet om allmennlegens arbeid. Saksbehandlerne, derimot, vil kunne lese kapitlet om leger med utbytte og antakelig ha lite nytte av avsnittet om saksbehandling.

Språket er presist, men dessverre er det en litt tung og formell svensk. At den omhandler svenske forhold, preger den lite og er derfor like aktuell for norske leger i de fleste sammenhenger. Dens store fortrinn er den vitenskapelige ydmykheten som preger de fleste forfatterne.

Søren Brage

Seksjon for arbeids- og trygdemedisin
Det medisinske fakultet
Universitetet i Oslo

Godt oppdatert klassiker om psykofarmakologi

Lingjærde O.

Psykofarmaka

Medikamentell behandling av psykiske lidelser. 5. utg. 556 s, ill. Kristiansand: Høgskoleforlaget, 2006. Pris NOK 649
ISBN 978-82-7634-727-2

Den norske nestoren innenfor psykofarmakologi har på imponerende måte oppdatert og revidert sin klassiske bok. Den 5. utgaven inneholder ny kunnskap og oppdaterte oversikter over de fleste punkter innen psyko-

farmakologisk behandling. Boken imponerer. Den er skrevet av én forfatter og dekker hele psykofarmakologien på en tilfredsstillende måte. Men selv ikke denne forfatteren kan alt. Dette gjør at den interesserte leser må gå videre til annen litteratur, som det henvises til. Boken har mange referanser, men ikke så mange at det går ut over flyten i teksten. Store deler står imidlertid dessverre uten slike henvisninger. Det blir dermed for få henvisninger til at boken kan være et oppslagsverk for forskere innen feltet.

Boken er hovedsakelig bygd opp etter medikamentgrupper og mindre etter terapioråder. Dette gjør den til en utmerket oppslagsbok for klinikere av ulike slag. Men det er lett å finne frem om man vil lese om ulike sykdommer, og boken kan derfor også fungere bra som innføringsbok i faget. Den er skrevet i et godt og lettfattelig språk som ikke holder noen ute. Boken har enkelte, få figurer og flere tabeller der dette er nødvendig. Noen lesere vil kanskje synes at teksten er for kompakt, men etter denne anmelders mening er den godt nok inndelt med underoverskrifter og avsnitt. Boken

inneholder et tilfredsstillende stikkordregister.

Behandling av alle sentrale voksenpsykiatriske tilstander er bredt og godt omtalt. Bruk av psykofarmaka til barn og unge omfatter kun ni sider, men dette kompenseres noe ved at slik behandling, i alle fall kort, nevnes under andre kapitler om medikamentene.

Det råder en viss behandlingsoptimisme i boken. Og det savnes i noen grad referanser til mer kritisk litteratur, som det heller ikke blir polemisert imot. Kanskje refereres det også i for liten grad til nyere, oppsummerende litteratur og metaanalyser. Denne svakheten deler denne boken imidlertid med andre på feltet, og en fagbokforfatter må til en viss grad tilkjennes friheten til å velge litteratur. Det må legges til at disse innvendingene ikke er alvorlige og at bokens budskap er ukontroversielt og langt på vei helt på linje med hovedstrømmen i evidensbasert psykofarmakologi.

Denne boken bør finnes på alle psykiatriske avdelinger, poster og distriktpsykiatriske sentre, og bør leses av så godt som alle psykiatere. Alle interesserte leger og legestudenter vil også kunne lese hele eller deler av boken med glede og utbytte. Jeg håper at Lingjærde velger å involvere medforfattere til den sjettede utgaven. Dette vil kunne øke bokens kvalitet og anvendelighet. Men han må selvsagt selv være redaktør, for det er vel ingen i Norge som har hans oversikt og kunnskap om hele feltet psykofarmakologi.

Jørgen G. Bramness

Avdeling for legemiddelepideologi
Nasjonalt folkehelseinstitutt

Hukommelse i lommen

Al-Ubaydli M.

The doctor's PDA and smartphone handbook

A guide to handheld healthcare. 82 s, ill. London: RSM Press, 2006. Pris GBP 13
ISBN 1-85315-686-8

En PDA (personal digital assistant) er en lomme-PC. Inneholder den også mobiltelefon, omtales den som smarttelefon. Selv har jeg i mange år vært fullstendig avhengig av min PDA. Som autodidakt var det spennende for første gang å se en håndbok om bruk av PDA for leger.

Det første kapitlet i boken gir gode råd om hva man skal prioritere ved valg av PDA. For å dra full nytte av det store spek-

teret av tilgjengelige medisinske ressurser og oppslagsverk, er det viktig at man velger en PDA med et operativsystem som er kompatibelt med flest mulig av disse. Utviklingen går raskt, og boken har ikke fått med at operativsystemet Palm OS er på vei ut, noe som betyr at man i dag bør velge en PDA som benytter Microsoft Windows Mobile Pocket PC.

De neste kapitlene omtaler de grunnleggende funksjonene dagbok, adressebok, oppgaveliste og notater. Selv om disse funksjoner er sentrale, vil nok de fleste fort lære seg disse uten denne boken. Kapitlet om smarttelefoner gir gode tips om bruk av Internett og om hvordan man kan laste ned medisinske artikler og sammendrag. Etter min mening er det imidlertid de medisinske hjelpemidlene som kan overføres eller lastes ned, f.eks. retningslinjer og oppslagsverk, som gjør en PDA så god å ha i en leges lomme. Kapitlene som omhandler disse emnene, er nyttige, men har av naturlige grunner ikke tatt med norske oppslagsverk som for eksempel *Felleskatalogen*, *Smittevernhandboken* og *Legemiddelhandboken*.

De siste kapitlene i boken omhandler sikkerhet, databaser og pasientopplysninger. Selv om boken gir tips om kryptering og andre tiltak som kan bidra til å ivareta personvernet, er jeg ikke sikker på at Datatilsynet vil like at pasientopplysninger tas med ut av legekontor og sykehus på denne måten.

Etter mitt syn er en PDA et uvurderlig hjelpemiddel for leger som regelmessig har behov for rask tilgang til medisinsk informasjon på steder der PC ikke er tilgjengelig. Boken er nok mest nyttig for nye brukere av lomme-PC, men også de med mer erfaring vil finne gode tips.

Arne Broch Brantsæter

Avdeling for infeksjonsovervåking
Divisjon for smittevern
Nasjonalt folkehelseinstitutt